

Val gjaldes jam, som Davids Orgallor
 Rand dybt med Melde i det røde Bryst!
 Som Jæren i Villend af en Søfjernes
 for anden Højning fæld af Vind og Brøst!

Jans skjønne Dag ni forbig laar sig smig
 med Elmskærffjeder om en Dyd og Mord
 Gid. Natten forud som som paa sin Vinge
 bort fra en forgrindt menneskelig Ford!

Den Evne end og vedme sig til nord Pæde,
 Og tryk den brødt den blide Jind?
 Hobalen skal med Anfryst og Glæde
 Med skønnende Engistning komme ind!!

Til

Thorvaldsen

Thorvaldsens Museums
ARKIV.

Den fromme og nærværende sig til nord Væde
Og trykt sin bedste Dine blide Gud!
Kodalen skal med Drøgt og Uheld
Med flammende Engstræng lømmes ud!

Det gjælder ham, som bød fra Danmarks Nænder
Gid som en Fæst i id med Årsel og Mød
Og Læge, friværd i fjerne Land
Den talte gjælder Gæst for Danmarks Fod!

Det gjælder ham, som frimodig Gidskægler
Gjæddommelig for tryllt frem i Læs,
Som dog sin Lyra med sin Majal-Flæder
A' sine Jæstakoner med Flamer!